

सुरः

साधुः । तादृक् । सुष्ठिर्यस्य ।) विषमुच्छिन्नपुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (विषमुच्छिन्नपुःस्या गुणा-
दयो ज्ञेयाः)।

क्षुभः, पुं, (क्षुभ् + “क्षुभस्यान्ध्वान्तभ्रमेति” । ७ ।
२ । १८ । इति निपातनात् साधुः ।) मथान-
दण्डः । इति हेमचन्द्रः ॥ भोडशरतिवन्धान्त-
गतेकादशब्दः । यथा,—

“पार्श्वोपरि पदौ कृत्वा योनौ लिङ्गेन ताडयेत् ।
बाहुभ्यां धारयां गाढं बन्धो वै क्षुभसंज्ञकः” ॥
इति रतिमञ्जरी । क्षोभविशिष्टे चि ॥

क्षुभः, लृट् सञ्चलने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
च्याम्-अकं-सेट् । लृट् । अक्षुभम् । ख, क्षोभते नातुजीविषु । इति हलायुधः । इति
दुर्गादासः ॥

क्षुभः, य ग सञ्चलने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-
क्रां च-परं-अकं-सेट् ।) य, क्षुभति रिपुष्वेवेति
हलायुधः । ग, क्षुभति क्षुलोभ । इति दुर्गा-
दासः ॥

क्षुभः, पुं, (क्षुभ् + “इगुपधञाप्तीकिरः” । ३ । १ ।
१३५ । इति कः ।) प्रवर्त्तकः । यथा,—
“ये च तेऽनुचराः सर्वे पादोपान्तं समाश्रिताः ।
माठराखण्डगद्यास्तास्तां वन्देऽग्रनिक्षुमान्” ॥
इति महाभारते । ३ । ३ । ६८ । “अग्रनिक्षुमान्
विद्युदग्रश्यादिप्रवर्त्तकान्” । इति तट्टीकायां नी-
लकण्ठः ॥

क्षुभा, स्त्री, (क्षुभ + स्त्रियां टाप् ।) नियहानुग्रह-
कर्त्री देवता । यथा, महाभारते ३ । ३ । ६६ ।
“क्षुभंया सहिता मैत्री वाच्यान्या भूतमातरः ।
ताश्च सर्वान् नमस्यामि पान्तां मां शरणागतम्” ॥
“क्षुभा शैव्यो नियहानुग्रहकर्त्री देवते । भूत-
मातरः गौर । गदयः । ब्राह्मीमाहेश्चर्यादयश्च” ।
इति तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥

क्षुभितः, चि, (क्षुभ + कर्त्तरि क्तः ।) भीतः । इति
हलायुधः । सञ्चलितः । इति क्षुभधात्वर्थदर्श-
नात् ॥

क्षुमा, स्त्री, (क्षु + मक् टाप् ।) अतसी । इत्यमरः ।
२ । ६ । २० । शृङ्गाः । इति तट्टीकासारसुन्दरी ।
नीलिका । इति मेदिनी । जवामेदः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

क्षुर, प्र विक्षेपने । खनने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-सकं-सेट् ।) प्र, क्षुरति भूमिं जोकः ।
क्षोरिता । क्षुरो नोसच्छेदनः । इति दुर्गादासः ॥

क्षुरः, पुं, (क्षुर + “इगुपधेति” । ३ । १ । १३५ । कः ।
यदा, “क्षुरेन्द्रायवक्ष्यविप्रकुञ्जप्रक्षुरक्षुरेति” ।
उणां । २ । २८ । इति निपातनात् सिद्धम् ।)
कोकिलाक्षः । इत्यमरः । २ । ८ । ४६ । (अस्य
पर्याया यथा,—

“कोकिलाक्षस्तु काकेक्षुरिक्षुरः क्षुरकः क्षुरः ।
भिक्षुः काखेक्षुर्युक्तः १ क्षुगन्धेक्षुबालिका” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
क्षुरम् । इति तट्टीका । क्षेदनद्रव्यम् । तत्तु नापि-
तस्य लोमच्छेदकाक्षम् । (यथा, मनुः । ६ । २६५ ।

क्षुरधा

“सर्वकण्टकापिष्ठं हेमकारन्तु पार्थिवः ।
प्रवर्त्तमानमन्याये क्षेदयेक्ष्वशः क्षुरैः” ॥
गोक्षुरः । इति मेदिनी । (अस्य पर्याया यथा,—
वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“चिकण्टः स्थलशृङ्गाटो गोकण्टोऽथ चिकण्टकः ।
त्रिपुटः कण्टकफलः खट्वङ्गा गोक्षुरः क्षुरः” ॥
महापिण्डितकः । शूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथा, महाभारते । १ । १३४ । ६० ।

“ततस्तस्य नगस्यस्य क्षुरेण निश्चितेन च ।
क्षिर उल्लूय तरसा पातयामास पाण्डवः” ॥
खट्वादिपादुका । इति धरणिः । क्षुरा इति भाषा ॥
क्षुरकः, पुं, (क्षुर + स्वार्थे कन् ।) तिलकच्छतः । इत्य-
मरः । २ । ४ । ४० । कोकिलाक्षः । (अस्य प-
र्याया यथा,—

“कोकिलाक्षस्तु काकेक्षुरिक्षुरः क्षुरकः क्षुरः ।
भिक्षुः काखेक्षुर्युक्तः १ क्षुगन्धेक्षुबालिका” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
अस्य व्यवहारो यथा,—

“यवाग्री जीरके हे च वानरीगजभिष्यली ।
जातीफलं सपत्रक्ष लवङ्गागुरुचन्दनम् ॥
तालीशं तिलमाषश्च क्षुरकं गोक्षुरन्तथा ।
श्रतावरी श्रताङ्गा च वचा दारुणी पुनर्नवा ॥
निकुम्भकुम्भौ मार्जारी कन्दो नागवला तथा ।
वासामांसी सुरामुक्तं पिप्पलीमूलमेव च ॥
मूषली वानरी ब्रह्मी शाल्मली मूलमेव च ।
मेथिकागजकर्णी च शर्करा चाक्षिशोषणम् ।
माजुफलञ्चाश्वगन्धा द्राक्षा च चोचकं समम्” ॥

इत्यादिषु द्रव्यम् । इति वैद्यककषायणसंग्रहे
लहलामेम्बरमोदकान्तर्गते ॥ गोक्षुरः । इति
मेदिनी । श्रताङ्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुरकर्म, [नृ] स्त्री, (क्षुरेणोचितं क्षुरसाथं वा
कर्म ।) क्षौरम् । क्षुरद्वारा केशादिकर्तनम् ॥
यथा,—

“यो जन्ममासे क्षुरकर्म यात्रां
कर्णस्य वेधं कुरुते च मोहात् ।
नूनं स रोगं घनप्लुतनाशं
प्राप्नोति मूढो वधनन्धनानि ॥
जातं दिनं दूषयते वशिष्ठ-
श्चाष्टौ च गर्गा यवगो दशाहम् ।
जन्माश्वमासं किल भागुरिश्च
चूडे विवाहे क्षुरकर्णवेधे ॥
देवकाथे पिष्टश्राद्धे रवेरग्रपरिच्छये ।
क्षुरिकर्म न कुर्वीत जन्ममासेऽथ जन्मने” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ क्षौरानन्तरं खानं कर्त्त-
व्यम् । यथा,—

“दुःखेनैथुने वान्ते विरिक्ते क्षुरकर्मणि ।
चिति पूयशमशानाह्नां स्पृशने खानमाचरेत्” ॥
इति मिताक्षरायां प्रायश्चित्ताध्याये पराशर-
वचनम् ॥ अन्यत् क्षौरशब्दे द्रव्यम् ॥

क्षुरधारा, पुं, (क्षुरस्य धारा इव धारा अस्य ।) अस्त्र-
विशेषः । यथा, महाभारते । ४ । ६ । २८ ।
“खड्गंश्च दीपान् दीर्घांश्च कलापांश्च महाधनान् ।

क्षुरिका

२५९

विपाठान् क्षुरधारांश्च धनुर्भिर्निदधुः सह” ॥
“विपाठान् वाणविशेषान् लाट्टशान् क्षुरधारांश्च” ॥
इति तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥ * ॥ क्षुरस्य श्राणित-
मुखम् । तदुयुक्ते चि । (यथा, महाभारते ।
४ । ६२ । २७ ।

“अथ जिष्णुपाटव्य क्षुरधारेण कार्मुकम् ।
चकर्त्त भीष्मस्य तदा जातरूपपरिष्कृतम्” ॥
क्षुरधारा, स्त्री, (क्षुरस्य धारा ।) क्षुरधारः । यथा,
“अन्तकः पवनो मृत्युः पातालं वडवामुखम् ।
क्षुरधारा विषं सर्पो वज्रिरियेकतः स्त्रियः” ॥
इति महाभारते । १२ । पञ्चद्वानारदसंवादे ३८ ।
२६ ॥ “अन्तकादिवत् सद्यो नाशका इत्यर्थः” ॥
इति तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥

क्षुरपत्रः, पुं, (क्षुरस्य पत्रमिव पत्रमस्य क्षुरवत्
पत्रमस्य वा ।) शूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (दर्भ-
विशेषः । यथा,—

“ततोऽन्यो दीर्घपत्रः स्यात् क्षुरपत्रस्तथैव च” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) क्षुर-
तुल्यपर्यायुक्ते चि ॥

क्षुरपत्रिका, स्त्री, (क्षुर इव पत्रमस्या स्वार्थे कन्
स्त्रियां टापि अत इत्वम् ।) पालङ्काशकम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

क्षुरप्रः, पुं, (क्षुर इव प्रणाति हिनस्ति । क्षेदनक्रियां
पूरयति वा प्र + कः । कित्वात्र गणः ।) वाणवि-
शेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ४ ।
५३ । ४६ ।

“स तु द्रोणं त्रिसप्तत्वा क्षुरप्राणां समर्पयत्” ॥
क्षुरपानामकषासच्छेदनाक्षश्च ॥
क्षुरप्रगं, स्त्री, (क्षुरप्रं क्षुरप्रतां गच्छतीति । गम +
ङः ।) क्षुरप्रास्त्रम् । इति केचित् ॥ (क्षुरप्र इव
गच्छतीति । क्षुरप्रसदृशास्त्रविशेषः ॥)

क्षुरभाण्डं, स्त्री, (क्षुरस्य भाण्डं आधारः ।) क्षुराधारः ।
भाण्डं इति भाषा । यथा,— “भञ्जे । शीघ्रमानीयतां
क्षुरभाण्डं येन क्षौरकर्म्मकराय गच्छामि ।
सापि क्षिप्तनाजिका गृहमध्यस्थितैव कार्यकरणो-
पेक्षया क्षुरभाण्डात् क्षुरमेकं समाक्षय्य तस्याभि-
मुखं प्रेषयामास” । इति विष्णुशर्म्मविरचितप्रश्न-
तन्त्रे १ तन्त्रम् ॥

क्षुरमर्दी, [नृ] पुं, (क्षुरं मृद्वतीति । क्षुर + मृद् +
णिनिः ।) नापितः । यथा,—

“पुस्तं लेप्यादिकर्म स्यात् नापितश्चिह्नितः क्षुरी ।
क्षुरमर्दी दिवाकीर्त्तिमुखकोऽन्तावसाय्यपि” ॥
इति हेमचन्द्रः ॥

क्षुराङ्गः, पुं, (क्षुर इवाङ्गमस्य ।) गोक्षुरकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

क्षुरिका, स्त्री, (क्षुर + डीप् स्वार्थे कन् टाप् पूर्व-
ङ्गस्य ।) पालङ्काशकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
(पालङ्काशब्देऽस्या विवृतिर्ज्ञातव्या ॥)
मृत्पात्रविशेषः । क्षुरी इति भाषा । (क्षणायनु-
र्वेदान्तर्गत उपनिषद्विशेषः । यदुक्तं मुक्तिफोप-
निषदि । “अमृतनादकालाभिरुद्रक्षुरिका सर्व-
कारेत्युपक्रम्य सरस्वतीरहस्यानां क्षणायनुर्वेदः